Drzewa

Metrum: 4/4

1. C a d — C a d
Dany jest drzewom taki sen,
G C — G C
Co korę w puchu mgieł zanurza,
a d — a d
Przegina wiatry zgiętym pniem
G C — G C
I twardnieć każe w letnich burzach.

Ref:
A7 d — A7 d
Dlatego człowiek marszcząc brwi,
G C — G C
Powalił pień żelaza błyskiem,
a d — a d
By pierworodny jego syn
G C — G C
Z drzewa wyciętą miał kołyskę. x2

2. C a d Dany jest drzewom taki szum,
G C Co liśćmi w struny głosu ścieka,
a d Po to, by żywy głos z tych strun
G C Gałęzie drzewom pooblekał.

Ref:
A7 d Dlatego człowiek ujął nóż,
G C Odciął szumiącą gałąź drzewa,
a d By głos fujarki łanom zbóż,
G C Radość i smutek mógł wyśpiewać. x2

3. C a d Dana jest drzewom taka moc
G C W ziemię i w niebo ciałem wrastać,
a d Gałęziom dzień, korzeniom noc
G C Na poły w mrokach tkwić i blaskach.

Ref:
A7 d Dlatego człowiek topór wzniósł,
G C Uderzył w drzewo jak w kolumnę,
a d By na ostatniej drodze wóz
G C Drewnianą mu potoczył trumnę. x2